

Пісня («Летить голуб понад полем...») (1859)

Глібов Леонід Іванович

Летить голуб понад полем,
Спочинку не має,
І долини, і діброви,
І луги минає.

Ні в садочку вишневому,
Ні в лісі густому
Не живеться, не сидиться
Йому, молодому.

Сидить козак край дороги,
Коня попасає,
До голуба до сизого
Тихо промовляє:

— Ой куди ти, сизокрилий,
Куди поспішаєш,
Що й долини, і діброви,
І луги минаєш?

Хіба й тобі, мій голубе,
Не жалко нікого?
Хіба ніхто не кохає
Й тебе, молодого?..

Ой спустися, сизокрилий,
Оддиш із мною —
Полетимо в інше поле
Разом із тобою.

За горами, за ярами,
На іншому полі
Пошукаємо з тобою
Щасливої долі.

Ми знайдемо, мій голубе,
Зелені діброви,
І долини квітчастії,
І чорнії брови.

Ми знайдемо в темнім лузі
Червону калину,
І сизую голубоньку,
І гарну дівчину.

Сизокрила голубонька
Тебе приголубить,
А гарная дівчинонька
Козака полюбить.

1859

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hlibov_leonid_ivanovych/pisnia_letyt_holub_ponad_polem